

IDROTTSINTRESSET ÄR STORT.
Genom åren har Örjan Westberg samlat på sig en stor mängd både svenska och utländska klubbmärken.

I nästan 40 år var den ångermanländske journalisten Örjan Westberg tidningen Pingis främste penna, med initierade texter från både internationella mästerskap och hagarna runt om i landet. Nu har han gått i pension på riktigt – men släpper inte sporten som ligger honom så varmt om hjärtat.

TEXT & FOTO: MICHAEL SANDSJÖ

Den första bollen landar i nät, men så får han ordning på backhandserven, skiner upp i ett leende och säger med sin karaktäristiska nasala stämma:

– Det var ett tag sedan jag spelade.

Efter hisnande 38 år i svensk bordtennis tjänst har den ångermanländske journalisten Örjan Westberg gått i pension på riktigt.

Med jämna mellanrum tar han visserligen tvärbanan hemifrån

lägenheten i Johanneshov i Stockholm till Liljeholms hallen och Spårvägens matcher i högsta ligan, men pennan låter han numera ligga.

Liksom högarna med tidningar, böcker, resultatlistor och matchblad som trängs om uppmärksamheten i tvåan, bara ett stenkast från självaste J-O Waldner, inte långt från Globen och Avicii Arena.

– Jag försöker bli bättre på att slänga saker, men det går inte så

bra som du ser, säger Örjan Westberg och drar lätt på munnen.

En stor del av all den statistik han samlat på sig under nästan fyra decennier finns visserligen i en femton år gammal dator i sovrummet, men den har oroväckande nog valt att packa ihop ett par veckor tidigare.

Fysiska bevis på vinnare i SOC, Safirs Internationella, eller för den delen, Urnanträffen i Gävle, saknas dock inte.

På flera hyllmeter ryms istället

I STÄLLET FÖR BIL, KOLLEKTIVTRAFIK.

Tunnelbanan har tagit Örjan Westberg till tusentals idrottsarrangemang runt om i huvudstaden.

NOG HAR HAN KOLL PÅ BOLLEN, REDAKTÖR WESTBERG. Men serven fick han iväg först på andra försöket.

OSLAGBAR BREDD. Ingen annan bevakade den svenska och den internationella pingisen som Örjan Westberg. Och spela själv, det kan fortfarande den 80-åriga ångermanlänningen.

en rejäl pingisskatt, med siffror och resultat som Örjan metodiskt kunnat återvända till, för att krydda sina texter och ge läsarna ett större sammanhang.

Som redaktör för förbundstidningen Pingis blev det hela 27 år. Han lämnade ifrån sig det yttersta ansvaret 2012, men satte den sista punkten först efter succén på hemma-EM i Malmö 2023.

Högst troligt ett rekord i sammanhanget.

– Nä, jag tror faktiskt inte att någon annan hållit sig kvar så länge, säger Örjan Westberg.

För att hitta ursprunget till allt behöver vi gå tillbaka till en källare på Solgårdsgatan hemma i Örnsköldsvik.

För det var där, i maj 1961, som Örjan och kamraterna Göran Carstedt och Stieg Sundberg bildade Norra BTK. En förening där bollvirtuosen Magnus Gidlöf, en bit in på 80-talet en del av Eskilstunaklubben BTK Lindens elitserielag, kom att bli en av klubbens mer framträdande spelare så småningom.

– Jag hade själv spelat för Friska Viljor, men med Norra blev det mer på riktigt. Min egen karriär som pingislinare? Nja. Ett DM-guld i herrdubbel hemma i Ångermanland är nog främsta meriten, säger Örjan Westberg, som visade sig ha en annan fallenhet: Journalistiken. Berättandet.

Först som 17-årig inhoppare på sporten på Örnsköldsviks Allehanda. Därefter, som en av legendariske Keb Erikssons "grabbar" på Gefle Dagblad och så vidare ut i den stora världen: Expressen i Stockholm.

Lätt motvilligt, ska sägas.

– Jag hade egentligen siktat in mig på att gå en handelsskola i Sundsvall efter realen, men fick

en chans på tidningen i Ö-vik och trivdes. Och åren i Gävle var fantastiska, men till slut kände jag att jag behövde ta mig vidare. Men någon jättelängtan till Stockholm hade jag faktiskt inte.

Men dit kom du?

– Ja. Jag hyrde en lägenhet nära Odenplan, på Sigtunagatan, och började redigera Söndagsbilagan på Expressen, helgen efter Olof Palme mördades. I februari 1986. Mitt i stormens öga.

Den första yrkesmässiga kontakten med pingistidningen – den fick han ett år tidigare.

Nummer tre, 1985, med Mikael "Äpplet" Appelgren och Ulf "Tickan" Carlsson i blågula polyesteroveraller från Stiga på omslaget, blev debuten.

Den klassiske Aftonbladet-journalisten Lasse Sandlin var fortfarande redaktör för tidningen, där varje sida andades "succé".

VM i publikfulla Scandinavium i Göteborg, med "Äpplets" och "Tickans" guld i herrdubbeln (efter seger över det tjeckoslovakiska paret Jindrich Pansky och Milan Orlovski) i finalen som ett oförglömligt crescendo över ett ytterst lyckat arrangemang, blev en föraning om det som bara ett par år senare kom att bli starten på det svenska pingisundret.

För Örjan Westbergs del blev det också inledningen på en smått osannolik svit, där han följde och rapporterade från EM och VM i 35 års tid.

– På den tiden var det inte samma fokus på enskilda spelare som idag. Min uppgift i Göteborg 1985 var att redovisa hur det gick i herrsingelklassen (med en viss Jiang Jialiang som vinnare efter respass för såväl J-O Waldner, "Äpplet" och Erik Lindh i åttondelen).

Uppdraget och ansvaret, alltså för Örjan Westberg, blev dock